

Vender, če se je Boštajn že v slovenskih pismih večkrat rabilo, bi bilo nevarno prekerševati; zunaj ko bi se staro ime vselej zraven pristavilo.

Savraz Zavrac: verljivo od za in vir, vor = Zavore = Zavrac (hinter dem Ursprunge einer wichtigen Quelle). Tudi zaveršana vas bi vtegnilo to ime pomeniti.

Seebach = Zapoge od: zapogniti (umbiegen), ker je ta kraj okoli Šmarne gore zapognjen. — Kakošna dragotna in red, katera beseda! Zapogniti ali sopogniti si kaj = sich etwas zubiegen od. zulegen; špogati = sich zugelegt halten d. i. unterhalten, post. drage vina špogati.

Seisenberg = Žužimberk: po videzu soditi, bi se lahko mislilo, da je to ponemčeno ime; pa je čisto slovensko, namreč od žuž, žužna (schwarz) in bera, berik (Lese) tedaj: žužna bera, ali žužni berik = schwarze od. Gallapfellege; ker je bilo po tem takem poprej veliko dobovja tukaj, kjer so se žužke = šiške nabirale.

Žalna: naj težkotneji zlage; verljivo pride od žrelo, žrelna (Rachen, Rachendorf), ker ima lega te vasi podobo žrela, kakor Želimle, Želčce (vas pri jezeru v Bledu). Čerka r se je sčasoma zgubila, kakor v veliko drugih besedah, post: čeda namest: čreda; česnje, namest črešnje; žlica namest žerlica; žito, namest žrito, živ namest žriv, župa namest žrupa, zemlja, namest žremlja; žaga namest žeraga i. t. d. po tem takem tudi: žélo, želna (po dolenski izreki: Žalna namest: žrelo, žrelna, žralna.

Želimle: gl. predaj. Tudi ta vas leži okoli žrela (potoka).

Želčce: znabiti tudi od žrelo, če morebiti vas zraven kakega žrela ali pa v votlini, žrelu enaki, leži. Spremen čerke e v i ni nič nenavadnega, p. Prmskovo namest Premskovo.

Šivce: morebiti od korenine šilo: če ima namreč svet, kjer vas leži, podobo šila, t. j. če je od konca širji, in po tem vedno tanji, in se na zadnje v ost ali ojstrino izide.

(Dalje prth.)

Novice.

Iz Logaca. Mnogokrat očitajo nasprotniki naši, kako dalje je še slovenski narod v svoji izobraženosti in svojih vedah za nemškim, nepremislivši, da je bila pot priprostemu ljudstvu k pravi omiki opoverta. Vsakemu je znano, da je le tisti za omikanega veljal, ki je nekoliko „tajč“ znal, akoravno je bilo njegovo srece vseh boljših čutil pravno in njegov razum omejen. Nemškovalo se je tudi po ljudskih šolah nekdam od začetka do konca; koliko pa so si Slovenci pri-nemškovali, nam kaže sedanji čas, ker Nemeč Kranjca zove: „der dume Kraner.“